

Историята на нашето училище

11В – профил Философия

История на училището ни

На 20.02.1896г. в „Държавен вестник“ брой 49 е публикуван царски указ №10 - "Закон за средното девическо образование", който разрешавал да се основат и женски гимназии.

3-та девическа гимназия е открита на 08.09.1896г. Клонът имал 3 класа, 10 учители и 214 ученички. Училището се наричало "Мария Луиза“.

Желаещите да учат били много и училището се разраствало, броят на ученичките се увеличил до 1168 души през 1901 година.

Добрите постижения и високият професионализъм на учителите позволяват да се открият 2 педагогически паралелки, които подготвяли учители.

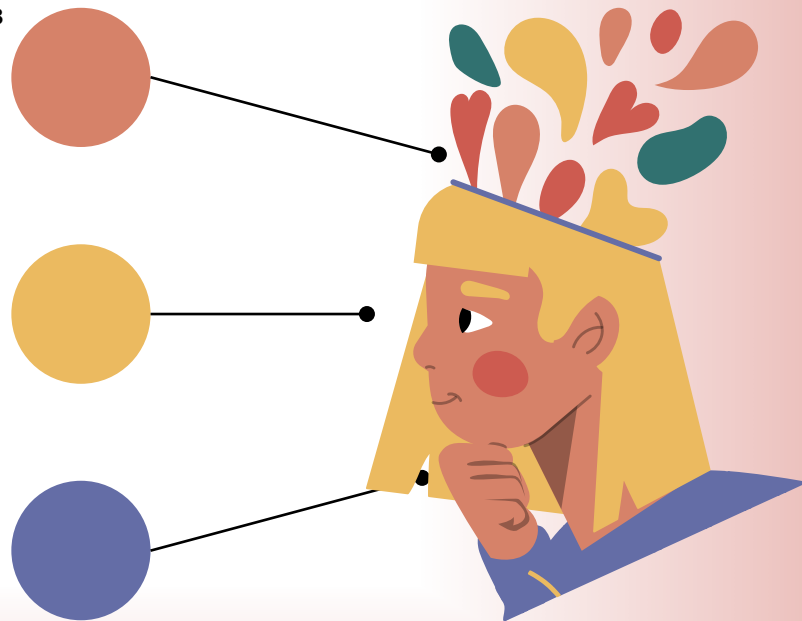
В началото на 1905/06 учебна година гимназията била превърната в Държавно Софийско педагогическо училище.

Един от най- интересните периоди в развитието на училището било време, когато то се водело от директора г-н Стоян Каблешков, братът на Тодор Каблешков. Той бил привърженик на така нареченото "природно обучение(цялото училище излизало в околностите на София сядали на тревата и там провеждали учебните занятия по всички предмети).

Именно Стоян Каблешков предложил училището да носи името на българския просветител Св. Климент Охридски. Това се случило през 1910 година, а през 1922/23 учебна година към педагогическото училище се прибавили и гимназиалните класове. Училището било наречено трета държавна образцова девическа гимназия и педагогическо училище "Климент Охридски".

В училището се държи висока дисциплина, заради която обучението е на високо ниво.

Основният камък на новата сграда бил положен на 07.06.1942 година. В сградата учели ученички от 3-та девическа и ученици от 4-та мъжка гимназия. От 09.05.1954 година 3-та девическа гимназия се преобразува в 32 Средно смесено училище с 11 класа.

От 1976 г. училището се нарича 32 Единно средно политехническо училище с преподаване на руски език.

Училището е награждавано с орден “Кирил и Методий” – 2 степен през 1966 година и с орден “Кирил и Методий” – 1 степен през 1981 година .

От есента на 1992 г. в училището започва прием на ученици след 7-ми клас в паралелки с интензивно изучаване на чужд език – английски или руски. От тогава и нашето мило училище носи името си “32 СОУ с усилено изучаване на чужди езици Св. Климент Охридски”.

Всяка година 32ро е желано за прием от ученици от 1ви и 7ми клас поради всеотдайната работа и труда на много поколения учители.

За патрона ѝ Св. Климент Охридски

Св. Климент Охридски е средновековен български учен и първият епископ, проповядвал на старобългарски език. Православната църква го почита като един от светите Седмочисленици. Основател е на Охридската книжовна школа. Роден е около 840г и е починал на 27 юли 916г. Честваме неговия празник на 25 ноември.

Основните източници, от които разбираме за живота на Климент са два средновековни документа писани на гръцки. („Пространното житие на Климент Охридски“ и „Краткото житие на Климент Охридски“)

Св. Климент Охридски е един от учениците на Св.Св Кирил и Методий и е смятан за създател на кирилицата. На млади години, Климент е участвал в хазарската мисия на Кирил и Методий през 859 – 861г. Той безспорно също участва и във Великоморавската мисия, като техен ученик.

След смъртта на Кирил, той придружава Методий в Панония и Великоморавия, а след като Методий умира, заедно с избраният му наследник Горазд продължават споровете с германския клир и новия моравски княз във Великоморавия. Те не са признати за архиепископи от княза, прекарва известно време във затвора и е изгонен от страната.

Той преплува със сал Дунава и пристига в тогава граничещата с Моравия България заедно с Наум, Сава и Ангеларий. На тях е възложено именно обучението на бъдещите свещеници на старобългарски език.

Свети Климент Охридски е един от най – значимите автори на старобългарски език, той пише жития, похвални слова, църковни химни, превежда църковни текстове. В „Краткото житие“, се казва, че той „измислил и други форми на буквите за по- голяма яснота от ония, които изнамерил мъдрият Кирил“. Затова обикновено се смята, че той въвежда и кирилицата.

Тук сме, за да отбележим навършването на 1105 години от смъртта на патрона на нашето училище – Св. Климент Охридски. Има ли по-добър начин да почетем смъртта, освен чрез живота? Отговорът е лесен – няма. Точно затова ще разгледаме живота на светеца, ще вникнем в примера му и ще разберем неговото наследство.

Ще избегнем повтарянето на познатата ни история, като така ще можем да се съсредоточим над по-основополагащите моменти от неговото житие. Докато в Преславския книжовен център, дейността, състояща се от богословие, философска, натурфилософска и историческа литература, под формата на преведени от гръцки сборници и съчинения, била пригодена за тесен кръг от високообразовани и високопоставени хора, то в Охридския книжовен център, работата била насочена към ежедневието на човек. Климент вложил труда си в името на образоването на обикновените хора, пишейки и превеждайки песни, ораторски речи и богословия, пригодени за храма. Така заживял под идеята „Който отваря училище, затваря затвор“. Успява. След себе си будителят оставя около 3500 ученици, негови последователи. Делото му, измежду свещите и перодръжките с мастило, създава лавинообразен ефект - всеки негов ученик ставал учител. България достига висоти, виждани допреди само във Византия, тласкана от желанието на Климент за масово образование.

Похвално слово

Въпреки духовната насоченост на Светеца, образованието не било ограничено, дори обратното. Пример са имената на трима от неговите ученици – Тихота, Дрогота и Белослав. Имена, които не са християнски. Имена на образовани българи. Имена на учители. Всичко това води до днес. Свети Климент Охридски е един от дейците на миналото, на които дължим народността си идентичност. От средата на девети век, след пълната победа над иконоборството и невиджана реформа във Византия, богослужението бива писано на старобългарски. Без труда на Светеца, ние нямаше да бъдем българи.

Боян Николов

***125 години продължаваме да
пишем история.***